

Internetconsultatie Ministerie van Economische Zaken en Klimaat

Datum Den Haag, 21 augustus 2018
Ons kenmerk B-18-91
Betreft Reactie internetconsultatie "Wet minimum CO₂-prijs elektriciteitsopwekking"
Afzender Martijn Broekhof | E: broekhof@vnci.nl | T: 06 48 26 46 90

Graag maakt de Koninklijke VNCI gebruik van de mogelijkheid om te reageren op het ontwerpvoorstel 'Wet minimum CO₂-prijs elektriciteitsopwekking'.

Inleiding

De chemische industrie in Nederland is zich zeer bewust van haar verantwoordelijkheid om klimaatverandering tegen te gaan en haar CO₂-uitstoot te verminderen. Afgelopen jaar heeft de industrie een Routekaart 2050 'Chemistry for Climate' gepresenteerd waarin het klimaatakkoord van Parijs is vertaald naar een concrete CO₂ reductie-doelstelling en mogelijke marsroutes voor de chemische industrie. In 2030 wil de chemische industrie 49% emissiereductie realiseren om zo uit te komen bij 80-95% reductie in 2050.

De Routekaart 2050 onderschrijft het belang van elektrificatie als één van de oplossingsrichtingen voor de chemische industrie. Logischerwijs heeft elektrificatie alleen zin als de gebruikte elektriciteit ook duurzaam opgewekt wordt. Als industrie zijn wij dus voorstander van beleid dat uitbreiding van opwek en gebruik van hernieuwbare elektriciteit voorstaat. Het beleid zou echter niet averechts moeten werken op energie- en proces-efficiëntie inspanningen van de industrie. Hier zien wij een risico in de huidige formulering van de wet.

Ook zien wij een risico dat het proces van elektrificatie gebaat is bij een gunstige verhouding tussen de brandstof- en elektriciteitsprijs. Voorgenomen beleid dat leidt tot een verdere vergroting van de afstand tussen de gas- en elektraprijs zal een averechtse werking hebben op verdere elektrificatie.

Tot slot is het cruciaal dat het voorgenomen beleid wordt beschouwd in de context van een internationaal opererende sector die gevoelig is voor (indirecte) kostenstijgingen als gevolg van lokaal beleid.

Kernboodschap

Het commentaar van de chemische industrie richt zich aldus op drie – in onze ogen – cruciale aspecten van de ontwerpwet:

1. Heeft de wet ongewenste nadelige effecten op CO₂-besparing in industriële processen?
2. Borgt de wet in voldoende mate de concurrentiepositie van de chemische industrie op korte en lange termijn?
3. Heeft de wet het gewenste effect (doelmatig), namelijk een absolute reductie van CO₂-uitstoot?

Ad 1.

De Nederlandse chemische sector werkt continue aan verbetering van energie- en proces-efficiëntie. Wij zien een risico dat de voorgestelde wet verdere efficiëntieverbeteringen in de weg zal staan. We pleiten dan ook om energie efficiëntie, rest-gas hergebruik en warmtekrachtkoppeling uit te zonderen van de voorgestelde regeling. In het bijzonder:

- a. Bij verschillende chemische productieprocessen komt warmte vrij en/of wordt warmte ingezet die tevens benut wordt voor elektriciteitsproductie. Het optimaal benutten van deze stromen leidt tot hoge mate van energie efficiëntie. Elektriciteit die in het productieproces wordt opgewekt zou uitgezonderd moeten worden van de CO₂ belasting.
- b. Een minimum CO₂-prijs op elektriciteitsopwekking mag er niet toe leiden dat emissies die vrijkomen als gevolg van hergebruik van restgassen extra worden belast. Dit zou het gebruik van restgassen ontmoedigen en daarmee CO₂ emissies netto laten toenemen. Het huidige ontwerp is onduidelijk over de gehanteerde methodiek voor restgassen. Restgassen die worden ingezet bij de productie van elektriciteit zouden volledig moeten worden vrijgesteld van een eventuele heffing, waaronder ook de emissies die gepaard gaan met de noodzakelijke extra inzet van aardgas om verbranding van deze restgassen mogelijk te maken.
- c. De chemische industrie opereert veelal warmtekrachtkoppelingen (WKK) om te voorzien in de (hoge temperatuur) warmtevraag. Deze toepassingen zijn vaak zeer efficiënt ten opzichte van het alternatief. Het is daarom van belang om de door de WKK zelf opgewekte (en geconsumeerde) elektriciteit niet extra te belasten.

Ad. 2

In alle gevallen waar introductie van een CO₂ minimumprijs leidt tot een directe kostenstijging (zoals onder ad. 1) en indirecte kostenstijging (bijv. stijging van de elektriciteitsprijs) voor de industrie is het van belang – zoals ook gebruikelijk binnen het Europees emissiehandelssysteem – deze stijging te compenseren in aanvulling op bestaand beleid.

Ad. 3

De studie van *Frontier Economics* laat zien dat de invoering van een nationale CO₂ minimumprijs leidt tot hogere import van elektriciteit uit het buitenland. Op dit moment is het niet duidelijk of en hoe de CO₂ intensiteit van geïmporteerde stroom wordt behandeld. Het zou ongewenst zijn als door het invoeren van een minimum CO₂-prijs er meer relatief vervuilende elektriciteit wordt ingevoerd uit het buitenland. Hierdoor worden CO₂-emissiereducties in Nederland teniet gedaan door emissieverhogingen in het buitenland.

De Koninklijke VNCI roept het kabinet op bovenstaande punten bij verdere uitwerking van het ontwerpvoorstel 'Wet minimum CO₂-prijs elektriciteitsopwekking' in acht te nemen.

Ook blijven wij graag betrokken om met andere relevante stakeholders en het kabinet mee te denken om te komen tot effectieve en efficiënte CO₂-beprijzing.

Met vriendelijke groet,

Martijn Broekhof
Hoofd Energie en Klimaat